

«STILLA»

Hvad er «Stilla», vil næsten 100 pct. av Oslos og Akers befolkning spørre.

Intet er naturligere enn det. Det finnes avkroker, som åpenbarer rene idyller rundt omkring byen og i selve byen som kun den stedegne befolkning kjenner, men som til gjengjeld for denne har den største betydning og hos hvem bare navnet bringer de gladeste og beste barnsminner frem.

Et sådant sted er «Stilla». I Akerselvens øvre del mellom Brække og Nydalen flyter vannet blankt og klart praktisk talt uten merkbar strøm mellom løvskogklædte strandkanter.

Nærmere Nydalen går elven i småstryk over stenbunn. Akkurat i overgangen mellom strykene og den ovenfor liggende del av elven ligger «Stilla». Akerselven utvider sig litt her og danner en liten sjø som er så dyp på sine steder, at det går an å stupe fra elvebredden. Her har det vært — eller kanskje rettere sagt var — badeplass sikkert i 50 år for alle små og store gutter fra Korsvoll, Nydalen og Bråtan — ja sågar Sagene-guttene drog til «Stilla» for å bade.

Den vesle kulpen har som badeplass hatt en uanet betydning for all mannlig ungdom, som vokset op på disse stedene jeg har nevnt. Alle gutter kunde svømme, de fleste sågar før de hadde lært å lese. Og alle måtte bade. Å skulke unda med badningen, det var betraktet som den aller høieste grad av feighet. Og med badningen fulgte svømmingen, de eldre lærte de yngre.

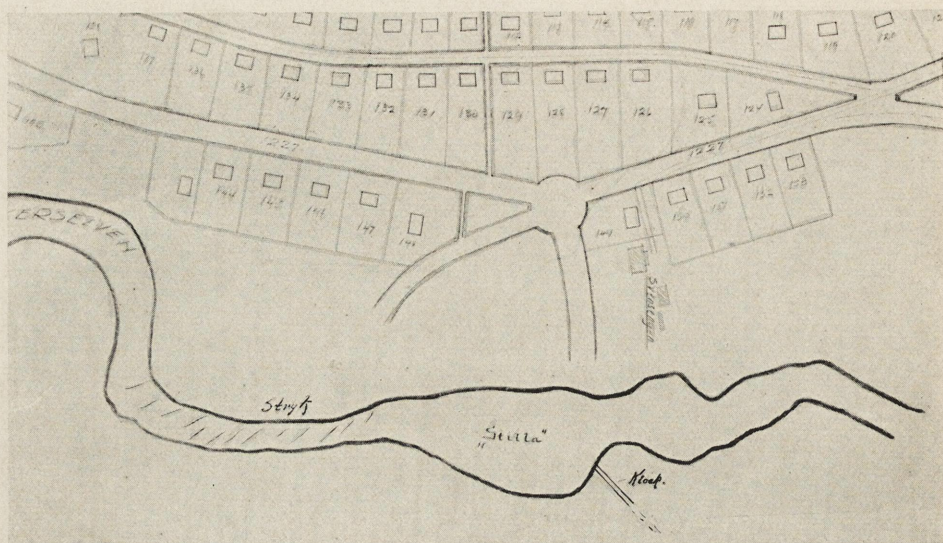
Aldri i de snart 40 år jeg kjenner badelivet i «Stilla», har det forekommet en eneste ulykke under badningen deroppe, ti alle badende svømmet og svømmet fortrinlig.

Omsider kom også kvinnekjønnene og de voksne til, og med den livlige byggevirkosomhet i disse strøk i de siste 20 år steg også de badendes antall i sterk grad. «Stilla» var blitt litt av en livsfornödenhet for store og små.

I erkjennelse herav tok Tåsen Vel initiativet til å søke godseier Løvenskjold om å få lov til å rydde op litt i småskogen og få reist et par avklædningsskur på badeplassen. Dette hadde sikkert gått i lås og «Stilla» var blitt en ideell badeplass for Tåsen og Korsvollstrøket, men så la Akers vann- og kloakkvesen en svær kloakk rett inn i badebassenget, og dermed blev «Stilla» og det blomstrende badeliv ødelagt.

Tross alle forestillinger og anmodninger om å forandre utløpet, lig-

ger kloakken fremdeles på stedet, og mengden av kloakkvann som tømmes ut i elven øker for hver dag.

Hadde kloakken munnet ut bare 100 meter lenger nede i elven, vilde badeplassen vært reddet. Det er teknisk sett lett å rette forholdet på en økonomisk overkommelig måte ved å la kloakken fortsette i tre-rør på elvebunnen, men kommunen vil nok ikke ofre penger på et slikt anlegg kun for å skaffe badeplass for de omliggende strøks befolkning, og denne som hovedsakelig består av arbeidere og middelstand kan heller ikke økonomisk løse oppgaven.

Kan vi få økonomisk støtte og kan vi møte forståelse i våre bestrebelser for å gjenoprette vår gamle badeplass, er jeg ikke i tvil om at hundreder av sterke never frivillig vil ta i og rydde op og gjøre sitt til at omgivelsene blir satt i førsteklasses stand. Jeg kan trygt si at minst 3 000 mennesker vil komme til å nyte godt av dette tiltak.

Det synes mig som om Norges Badeforbund og andre sammenslutninger som arbeider for gjennom bad og friluftsliv å styrke folkehelsen her har en stor oppgave, ti selv under de mindre hyggelige forhold med

«STILLA»

en kloakk munnende ut i badebassenget, trosser en hel del av befolkningen uhumskheten og bader i «Stilla», mens en annen stor del av befolkningen drar den milelange vei til Huk og Paradis-bukten for å få et bad i sommervarmen.

Det kan vel ikke være mere enn en mening om at det er en stor oppgave å kunne skaffe alle disse mennesker, som føler trang til å få sig et bad og som kan få anledning til å lære å svømme, en ideell badeplass i nærheten av sine bosteder, og hvis jeg kan bidra litte granne til realisasjon av denne oppgave, er hensikten med denne lille artikkel opnådd.

Hans Sundby.